

TAUTOS GEDULO, VILTIES IR PASIRYŽIMO DIENA

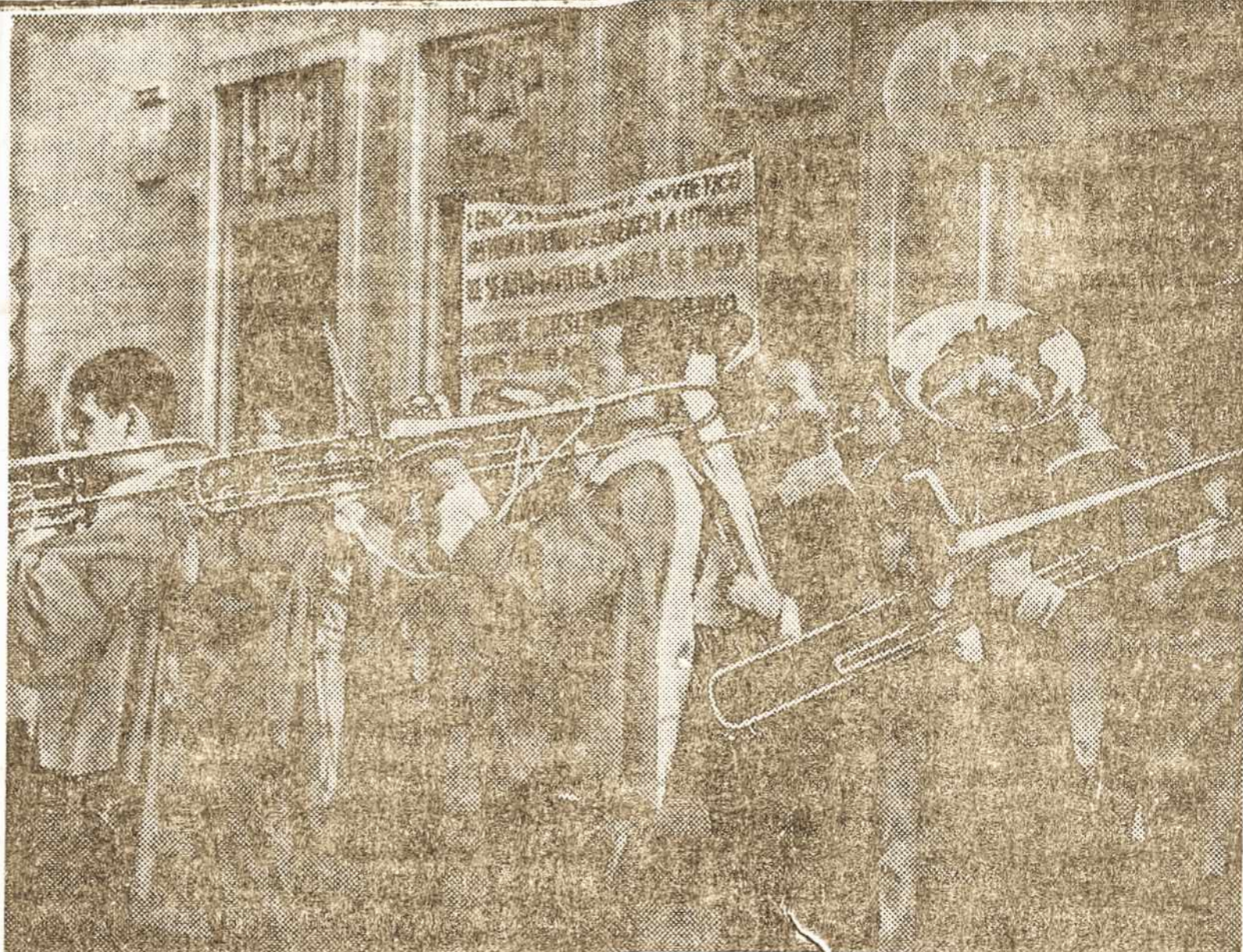
Birželio 14 d. lietuvių tauta atžymėjo 1941 metų trėmimų pradžią. Gedulo dieną visose Lietuvos bažnyčiose šv. Mišių metu buvo perskaitytas Lietuvos Katalikų Bažnyčios ganytojų žodis ir Lietuvos kardinolo ir vyskupų kreipimasis, Lietuvos Katalikų Bažnyčia taip pat paruošė atsišaukimą "Tremtiniai ir Katalikų Bažnyčia" ir pareiškia "Atnaujinamas Lietuvos pasiaukojimas Švenčiausiai Jėzaus Širdžiai". Visi dokumentai gauti per Lietuvos Informacijos Centrą New Yorke.

Birželio 2 d., po šv. Mišių, nuo Vilniaus Katedros prasidėjo Nepriklausomybės ir Vilties Pavasario žmonių procesija, kuri neša kryžių į Kryžių kalną. Taip pat kryžius neša tikintys iš Klaipėdos ir Kauno. numatyta, kad visi susitikoprie Kryžių kalno birželio 14 d.

TREMTINIAI IR KATALIKŲ BAŽNYČIA

Šių metų 14 dieną antrą kartą oficialiai atžymime 1941 metų trėmimų pradžią – Gedulo ir Vilties dieną. Tai buvo masinio tautos naikinimo pradžia, aukų skaičius siekė trečdalį tautos. Motinos su mažais vaikais buvo tremiamos į Altajaus kraštą, Tomsko, Irkutsko sritis, į Tolimuosius Rytus prie Chabarovsko, į Šiaurę prie Laptevų jūros ir Igarokos į pietus Tadžikijoje prie Kurgen-Tiobe. Vyrai, atskirti pražūčiai į Archangelskio pelkynus, Belemorkanalą, Norilsko ir Rešotų konclagerius, Pokaryje prasidėjo masiniai areštai ir žudynės. Budeliai ypatingą dėmesį skyrė dvasios ugdytojams – Bažnyčios tarnams, mokytojams, siekė išnaikinti organizuotą tautos dalį – Lietuvos karius. Kuniagai buvo neapkenčiami už jų ištikimybę tautos idealams, už jų organizuojantį vaidmenį, išsaugojant krikščioniškos moralės principus, tautos dorovę, kalbą, papročius, lietuvišką raštą. Didelis Bažnyčios autoritetas kėlė okupantų įniršį, Bažnyčios tarnai buvo pirmaisiais įrašyti į pasmerkųjų sąrašą. Dalis jų žuvo, iki galo atlikę savo žmogiškąją ir ganytojišką pareigą kaip a.a. arkivyskupas Mečislovas Reinys, dalis dešimtmečiais gyveno tremtyje savo Tėvynėje, kaip Vilniaus arkivyskupas Julijonas Steponavičius ir daugelis kitų ištremtų, kalintų ir kitaip traumotų tautos ir Bažnyčios sūnų.

Tolimose Sibiro platybėse, mes trem-

S. PAULO – Prača Patriarca TFP (Tradição, Família, Propriedade) organizacijos vajuos už LIETUVOS NEPRIKLAUSOMYBĘ eisena. Ši organizacija jau surinko 1,5 milijono parašų.
Nuotr. P. Rukšio

tiniai ir politiniai kaliniai, todėl išlikome gyvi, kad tvirtai tikėjome į Dievą ir laisvę, meldėmės Aukščiausiam, reikėdami pasitikėjimą Dievo apvaizda, artėjančia laisve, pasimatymu su Tėvyne su artimaisiais. Ne veltui bausdavo dainuojančius "Leiskit į Tėvynę" 10-čia metų lagerio, o už giesmę "Marija, Marija" atseikėdavo visus 25. Budeliai gerai žinojo švento žodžio jėgą.

Todėl tremtinių bendrijos, vienijančios Lietuvoje beveik 130.000 buvusių tremtinių ir politinių kalinių, siekia šią gedulingą birželio 14 dieną atiduoti į Bažnyčios rankas, kartu su ja apraudojant ir pagerbiant mūsų bendras aukas. Taip buvo pernai, 1989-aisiais metais, kai birželio 14 dieną buvo pašventintas atstatytas Trijų kryžių paminklas Vilniuje, aukotos gedulingos mišios katedros aikštėje. Kiti renginiai skirti šiai dienai, atžymėti, kaip tremtinių meno ir trėmimo autentiškių daiktų ekspozicijų atidarymas muziejuose, koncertas -rekviem, mokslinė konferencija, mitingai N. Vilniuje ir Kalnų parke vyko birželio pirmoje pusėje iki 13 dienos imtinai. O Gedulo dieną visoje Lietuvoje buvo šventinami paminklai, suaukojamos šv. Mišios tautos kankiniams atminti.

Šiais metais birželio 14 diena, – ypatinga, ji sutampa su gražia katalikų švente – Devintinėmis, kada laisvose šalyse vadinama Dievo kūno procesija. Ši procesija, kaip ir kitos, To-

se procesijose darvaus krikščioniškos visuomenės daugies bei organizacijos su savo vėliavomis, taip pat valstybės valdžios atstovai. Numatoma Lietuvoje iškilmingai atnaujinti reikalingą aktą Lietuvos tautos pasiaukojimo Jėzaus Kristaus meilei ir Globai. Tai padarė Vilniuje mūsų Bažnyčios Hierarchai, dalyvaujant Respublikos valdžios atstovams. Sunku pervertinti šio akto reikšmę nelengvomis sukarintos ekonominės blokados dienomis. Ir tautos vienybė, išreikšta kartu su Valstybės valdžios ir katalikų Bažnyčios atstovais, buvo dar vienas mūsų tvirto apsisprendimo įrodymas, mūsų pasitikėjimo, rimties ir tvirtybės ramstis.

Tačiau tremtiniai artimai bendrauja su Bažnyčia ne tik šią gedulingą birželio dieną. Gfįžę į Lietuvą tremtiniai dažnai neturintys jau nei sveikatos, nei artimųjų labai pageidavo turėti ne tik kambarėlių tremtinių bendrijoje, kur galėtų pasišnekėti apie savo žemiškuosius rūpesčius – butą, darbą, pensiją vaistus, bet ir prieglobstį savo iškankintai dvasiai. Ir Bažnyčia iš karto atsiliepė į mūsų prašymą – Vilniaus Arkikatedroje Bazilikoje pašventinta Tremtinių ir kankinių koplyčia, kurios altorių puošia nuostabus viduramžių meno kūrinys – Jėzaus Kristaus kančia, Švento Tėvo dovanota Lietuvos Bažnyčiai Krikšto jubiliejų paminėti. Ir bet kuriuo metu užėjęs į mūsų koplyčią matai palinkusį maldoje iškankintą Sibiro tremtinį,

SEMANARIO MŪSŲ LIETUVA

"NOSSA LITUÂNIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje: Cr\$. 500,00
Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.
Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 60 Dol.
GARBĖS PRENUMERATORIUS NCz\$. 50,00
Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetra: Cr\$. 30,00
Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija talso bei tvarko savo nuožiūra.
Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.
Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS var

Rua Juventus, 28 Parque da Moóca – CEP 03124
São Paulo – Brasil
Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS
Administrador: PETRAS RUKŠYS
Redige Equipe Editorial – Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cr\$. 10,00
Į P. Ameriką oro paštu: 45 Dol.
Į tolimus kraštus 75 Dol.
Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 1.000,00

siekiantį Viešpaties palaimos. Visa Lietuva laukia Elektrėnuose statomos bažnyčios, kuri turės Lietuvos Kankinių bei Tremtinių vardą.

Pagerbdami gražią Motinos dienos šventę, mes šaukiame išmintingo ganytojiško žodžio, paguodžiančio netektyje ir sutvirtinančio tikėjimą. Rūščių rugpičio 23-čios dieną mes kviečiame Bažnyčią suteikti mums stiprybės sunkioje kovoje už tautos išlaisvinimą nuo užgrobėjų, nes šioje viso pasaulio tautų interesų painiavoje tik Viešpaties Dievo tvirta pagalbos ranka gali mus išvesti į tikėjimo doros ir laisvės šviesą.

Bažnyčios sūnūs važiuoja su mumis į tolimuosius Sibiro kampelius, kad suteiktų paguodą ir stiprybę artimiesiems perlaidojant žuvusius į Lietuvos žemę. Net tolimojoje Tiksi, Lenos Žiotyse Dievo tarno ranka lydėjo iškastus iš amžino įšalo ir vežamus į Lietuvą jos vaikus. O Krasnojarsko krašto Rešotų konclagerio 7 nežimnio lagerio, vadina mo Kraslağ 235,7, kapuose pastačius iš geležinkelio bėgių paminklą, buvusiam tautos žiedui ir pašventinus jį, į katalikų kunigą kreipėsi dešimtys gyventojų su prašymu pakrikštyti jų vaikus. Krikšto apeigos, atliktos ošiant taigos medžiams prie rūstaus Lietuvos inteligentijos aukų paminklo, suteikė tai vietovei ypatingą dvasingumą. Čia dabar ateina vietiniai gyventojai kaip į šventą vietą, nes visose apylinkėse jie pastatė rodykles su užrašais, nukreipiančiais į paminklą.

Gražiausi ir prasmingiausi paminklai žuvusiems tremtiniams, politiniams kaliniam ir rezistentams atminti statomi dažniausiai greta bažnyčios, šventoriuje. Štai Vilniaus Kalvarijų bažnyčios šventoriuje gegužės 3 dieną buvo pašventintas paminklas lenkų tautybės tremtiniams, kurie jau nuo 1939 metų kentėjo nuo bolševikinės priespaudos.

Visi geležinkelio bėgiai iki Vorkutos, Volgogrado, Astrachanės, Saratovo, Katalikų apylinkių buvo nukloti tos tautos kalinių kauleliais. Bažnyčia, vienijanti įvairių tautų kankinius jų kilniuose siekiuose, ne tik teikia paguodą kenčiantiems, stiprina tikėjimą Dievo apvaizda, bet ir telkia tautas jų kovoje prieš blogį, smurtą ir neteisybę.

Bažnyčios vadovaujamas tremtinių piligrimų žygis į Lenkiją pas Čenstochavo Dievo Motiną sutelkė net šiais sunkiais laikais virš 500 piligrimų iš Lietuvos. Jie dalyvavo Sibiro kankinių ir Katynės aukų muziejaus atidarymo iškilmėse, meldėsi ir atgailavo kartu su Lenkų Katalikų Bažnyčios Vadovais, prašydami Lietuvai laisvės ir stiprybės.

Tremtiniai ir politiniai kaliniai dažnai grįžo į Tėvynę jau be sveikatos, be šeimos, be aiškios socialinės padėties. Jie niekam nebuvo reikalingi, niekas nesiruošė jais rūpintis. Tik Bažnyčia ištiesė savo tvirtą ranką. Ir dabar Katalikiškos organizacijos šelpia tremtinius pinigais ir vaistais, su bažnyčios vienuolyno ir katalikiškų moterų organizacijų pagalba rengiamasi įsteigti Katalikiškąją ligoninę Vilniuje, vėliau ir kituose Lietuvos miestuose.

Tautos vienybė, tvirti dvasiniai ryšiai tarp tremtinių ir Bažnyčios, tikėjimas Dievo apvaizda ir malone liūdną Gedulo dieną leidžia vadinti Gedulo ir Vilties diena, Lietuvos atgimimo, laisvės ir nepriklausomybės diena. Mūsų Viltis – tai tautos dvasinis atgimimas, pasiryžimas siekti laisvės ir Dievo malonės, dorovingas ir garbingas gyvenimas. Ir šiame kelyje daug iškentėję tremtiniai ir jų artimieji su meile ir viltim žvelgia į savo Dvasios Ganytojus, ištikimus Lietuvos Katalikų Bažnyčios sūnus.

IŠGARSĖJO LIETUVA

Niekuomet iki tol masinės informacijos šaltiniai nedavė tiek daug medžiagos apie Lietuvą, kiek per paskutinius 1990 m. trims mėnesiais. Pasaulis sužinojo ne tik kad yra Lietuva, bet ir kur ji yra, ir ko ji nori.

Įvykiai Lietuvoje atkreipė pasaulio dėmesį: pagrindinį lietuvių tautos ir Lietuvos visuomenės reikalavimą atstatyti Lietuvos valstybės nepriklausomybę. Kiekvieną dieną televizijos stotys ir vietiniai laikraščiai perduoda pasauliui žinias liečiančias Lietuvą. Didžioji spauda ir toliau rašo apie Lietuvą, deda nuotraukas, korespondentai svarsto mūsų tautos ateitį.

Jei anksčiau toje pačioje spaudoje buvo abejonių apie Baltijos Kraštų išsilaisvinimą, tai dabar jau rašoma, kaip ir kokiomis sąlygomis bus atgauta nepriklausomybė. Ne kaip kitos sovietinės respublikos, baltiečiai prieš inkorporavimą buvo nepriklausomomis Lietuva, Latvija ir Estija esančios naujausias priedas Sovietų Sąjungoje ir jų reikalavimai yra pagrįsti. Bet kokia kitataučių užuomina atsiradusi laikraščių straipsniuose ar matyto reginio televizijoje turi būti gerai išnaudota plakiniam paaiškinimui apie Lietuvą ir jos dbartinę kovą.

Dabar egzaminą laiko mūsų naujoji vyriausybė. Joje tie patys žmonės, kurie šaukė tautą keltis ir eiti į Nepriklausomybę, kuriais tauta patikėjo; jie ir suprato per kokius erškėtynus reiks eiti, žinojo ir kelius, kaip iš jų išeiti. Užsukti naftos ir prisukti dujų čiaupai, reikia stabdyti gamyklas, Maskva blokuoja visą žaliavą tiekimą į Lietuvą. Lietuva gyvena iš turėtų naftos atsargų, kiekvienas nugvelbtas benzino lašelį sekundės dalimi sumažina Lietuvos atsargas. Vienas prikrautas maisto sandėliukas neišvenigiamai liks kelios šeimos apskritai be maisto. Lietuvai turi būti pasakyta karti tiesa, kad didžiausi sunkumai dar ateity. Ir tik tuomet, kai tauta aiškiai žinos, kad gali pasikelti tik savo išverme ir darbštumu, kad šiems nepritekliams nėra alternatyvos kelyje į laisvę, bet kokie išmėginimai jai nebus nei per sunkūs, nei netikėti. Tiesa yra viena: už laisvę reikia mokėti.

Dabar turime visi, istorinę galimybę – ten ir čia, dirbti Lietuvai, aukotis Lietuvai, atakuoti pasaulio opinią, įrodyti, kad esame verti Nepriklausomos Lietuvos.

CIRURGIOS DENTISTAS

Dr. Jonas Niciporciukas
Dr. Paulo R. Niciporciukas

Rua Cap. Pacheco Chares, 1206 - 1o and.
V. Prudente - Fone: 273-6696

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvos de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 V. Prudente Fone: 274-0677

Res.: 274-1886

PASKYRĖ LIETUVOS ATSTOVU

Venezuelos LB miega, tik dėka dr. Vytauto Dambravos, kurio straipsniai beveik kiekvieną dieną pasirodo Venezuelos laikraščiuose, mes bent spaudoje atrodome veiklūs. Tą betgi mato ir pripažįsta svetimieji, bet lietuviai..

Mūsų dideliu pasitenkinimu nuo 1990 m. kovo 11 d. j's yra paskirtas Lietuvos Respublikos Diplomatines Tarnybos atstovu Venzeleloje. Padėka priklauso dr. Bačkui ir St. Lazoraiciui už šį paskyrimą.

Kunigo A. Svarinsko 11 dienų viešnagė Venzeleloje dr. V. Dambravos buvo panaudota Lietuvos reikalui ir kaip niekur kitur ta proga Venzelelos laikraščiuose buvo atspausdinta daugiau nei 20 straipsnių. Kun. A. Svarinskas, didelis kovotojas už Bažnyčios ir Lietuvos laisvę, tačiau kai kurie jo pasisakymai – liečiantieji Sąjūdžio veikėjus ar Lietuvos komunistus, pvz. "komunistas niekada nebus tikras Lietuvos patriotas" – yra diskusiniai.

Kun. A. Svarinskas Caracas gubernatoriaus buvo apdovanotas aukščiausiu žymeniu – Gran Gordon. San Casimiro miesto bažnyčioje kun. A. Svarinskas koncelebravo Mišias, kuriose dalyvavo apie trys tūkstančiai maldininkų.

Už ekonominę blokadą ir nedavimą Lietuvai vykdyti visų Venzelelos politikų ir spaudos darbuotojų pagarba M. Gorbačioviui stipriai smuko.

Julius Vaisiūnas, Venzelela

JUODIEJI BIRŽELIAI

Laimingos tos šalys, kurioms netenka pergyventi okupacijų. Kiekviena okupacija sugriauna ne tik nusistovėjusią tvarką, ne tik sustabdo įsibėgėjusį politinį, kultūrinį ar ekonominį gyvenimą, bet ir sujaukia žmonių santykius, sudaro progas vieniems prieš kitus išieiti, suvedinėti tikras ar išgalvotas sąskaitas, pamėginti karjerizmo, prisiderinant prie okupanto reikalavimų.

Pirmoji Sovietų Sąjungos okupacija 1940 m. birželio 15 d. praverė duris visoms negerovėms. Kuriam lietuviui nenudiegė per širdį neištikimo piliečio nuvesta gėlė ant okupanto tanko? Kuris patriotiškai auklėtas mokinys ar karys neįsijautė pašaipos, pažeminimo ar pasi-

tyčiojimo? Kuris ūkininkas nesisaipe iš "raudonųjų gurguolių" komedijos? Kas, jei ne mokinys tinginėlis, dabar atlapė raudoną žvaigždutę prisisekęs ar užsivilkęs mėlyną milicininko uniformą, buvusiems klasės draugams išdidžiai aiškino: dabar mūsų valdžia. Ir juo toliau, juo stipriau. Bolševikinė mašinerija, kasdien tepama melo ir propagandos alyva, dūzgė dieną naktį prie ramių gyventojų durų, po langais, širdį ir galvą plėšė tardymų kambariuose, kur adatos į panages buvo kuo ramiausiai kišamos, kad pasirašytum, kad savo brolių, motiną ar tėvą išduotum, kad draugus sektum ir pasakytum, jog jie dar myli savąją Lietuvą. Kol tauta bus gyva, amžiais neišnyks užrašyti ar iš lūpų į lūpas eję prisiminimai apie biržėlinius ešelonus, sunkią tremtį ir mėtomus iš riedančių vagonų vaikų lavonėlius. Tauta niekada nepamirš nė siaubingosios nacių okupacijos, išsiliejusio kruvino keršto, kurio baisiuose verpetuose žuvo masės nekaltų Lietuvos piliečių. Prie jų paminklo niekada nenustos liepsnoti žvakutės, kalbančios apie klaidingą idėjų trapumą. Panašios žvakutės pradeda liepsnoti ir prie partizanų kapų, tų šventų vietų, kuriomis nusagstyta jau visa mūsų didvyrių žemė.

Po penkiasdešimt metų tokiam tamsiam besitęsiančios okupacijos fone Lietuvos nepriklausomybės paskelbimo įgyveninimas plevena vis dar prieš tas pačias, anuomet Dekanozovo pastatytas, dumplės, dabar minimas raudonojo režimo palikuonių, taigi ir Gorbačiovo. Su pastarojo suktais ir neaiškiais planais reikia skaitytis, jo reikalavimus svarstyti, jo kareivių siautėjimus pergyventi, ekonominę blokadą ir sankcijas iškentėti ir ieškoti durų tame mažesniųjų tautų naikinimo labirinte. Jeigu jau kalbėtume apie politinę tarptautinę teisę, kuri iš tikrųjų tik studijų knygoje beatrandama, tos aplinkybės, trukdančios nusikratyti okupantu šiuo metu mums yra pats juodžiausias taškas okupacinės tamsos fone. Nei 1940-tųjų, nei 1941-mųjų birželiai nebuvo skirti pasitarimams ar posėdžiams. Maskva neklausė, ko mes norime ir ko nenorime. Tankai, užmaiti durtuvai ir pataikūnai išdavikai buvo vienintelis "susitarimas su liaudimi". Šių metų birželis kitoks. Dėl paskelbtos nepriklausomybės įgyvendinimo reikia tartis, ieškoti kompromisų, reikia pakęsti spaudimus ir grasinimus, reikia išklausti Gorbačiovo visam pasauliui skelbiamą sar-

kazmą apie Vytautą Landsbergį, "nuotykių ieškotoją". O dalykas, rodos, toks nepainus: neprašytas atėjai, susiprask išieiti. Kol šitokia formulė bus ignoruojama, visos kitos užuolankos – tai tik naujų pavadinimų ieškojimas okupacijai pateisinti ir ją pratęsti. Laisvės siekiuose per 50 metų sudėjom daug aukų gyvybėmis, kentėjimais, gulagais. Šiandien – adatos ne į panages. Daugiau į savigarbą ir ne tardymų požemiuose, bet su šypsena prie derybų stalo. Reikia apdairumo. Č.S.

"Bėviškės Žiburiai"

AR TAPS "VILNIUS ROCK'90"
PARAMA BALTIJOS VALSTYBĖMS?

1990 m. birželio 9-10 dienomis, atvirame ore, vyks tradicinis festivalis "Vilnius Rock'90". Ankstesnieji renginiai buvo orientuoti "perestrojkos" pagimdyto sovietinio roko kryptimi; iš Vakarų šalių dalyvavo tik kelios žinomesnės grupės: "Pop Will Eat Itself", Billy Bragg, "The Sugarcubes". Tikimasi, kad "Vilnius Rock'90" finansinės galimybės Vakarų roko žvaigždes..

Ypatingą prasmę festivalis įgaus liūdną jubiliejus – Baltijos valstybių okupacijos 50-ųjų metų pašonėje. 1940-ųjų birželyje nusikalstamo Molotovo-Ribentropo sandėrio aukomis tapo Lietuvos, Latvijos ir Estijos suverenios respublikos M. Gorbačiovo pradėta "perestrojka" pažadino laisvės jausmą daugelyje SSSR tautų. Baltijos šalių nepriklausomybės atkūrimas būtų demokratijos negrįžtamumo įrodymas Sovietų Sąjungoje.

"Live Aid", "Mandela Day" jau buvo. Ar taps "Vilnius Rock'90" renginiu, ver tu "Baltic Aid" vardo, priklausys nuo muzikantų ir rėmėjų geranoriškumo.

Tikimasi šimtų tūkstančių žiūrovų. Organizatoriai laukia pasiūlymų adresu: 232010 Vilnius Šeškinės 79 LOS "Centras"

tel. (0122) 428019
telex 261143 LOSC SU
fax (0122) 229991

Festivalio pelnas skiriamas pokario metais suniokotų kultūrinių organizacijų atkūrimui.

UŽ LIETUVIŠKĄ KNYGĄ IR SPAUDĄ LIETUVIAI TIEK DAUG KOVOJO IR KENTĖJO. DABAR LIETUVIŠKĄ KNYGASTOVI IR DULKA KIOSKŲ LENTYNSĖ, LAUKDAMA KOL KAS JĄ NUPIRK

MES ESAME KOVOJANTI TAUTA

Vienas iš mūsų ginklų-spauda. Ji turi būti tvirta ir laisva. Skaitytojau, tavo tautinė pareiga ją remti ir platinti. Surask bent vieną naują skaitytoją! Nedelsk!

Stasys Santvaras

DR. MARIJA GIMBUTIENĖ IR JOS DARBAI

Archeologė dr. Marija Gimbutienė, pati save pavadinusi archeomitologe, jai 25-keris metus gyvena Topangoje (To panga Canyon), Ca., ir kaip archeologijos profesorė dirba UCLA (Kalifornijos universitetas Los Angeles mieste). Ar mes nors truputį, veik iš tolo pažįstame prof. dr. M. Alseikaite-Gimbutienę? Taip, viena kita žinelė, vienas kitas žimis apie ją atrieda į mūsų spaudą, bet platėlesnių apybraižų apie jos gyvenimą ir darbus neturime. Tur būt dėl to, kad neturime archeologų, kurie apie dr. Marijos mokslinę veiklą dalykiškai ir žinoviškai pakalbėtų. Deja, šen bei ten susitelkia tokia mūsų kultūrinio gyvenimo prieblanda, tegalinti tik atodūsi sukelti...

Tuo tarpu JAV ir Europos mokslininkai, žurnalistai ir įvairių sąjūdžių žmonės prof. M. Gimbutienei ir jos darbui skiria ypač daug dėmesio, vertinimų, pagarbos, rašo apie jos darbų sukeltas kontroversijas. Prieš porą metų Europos ir JAV archeologai dr. M. Gimbutienei, kaip pasaulinio garso archeologei, dedikavo atskirą veikalą išleistą Washingtone, D.C. ("Dirvos" skaitytojus anuomet platėliau apie tai informuodavo A.G.). Čia reikia tik tiek pridurti: ir paminėtame veikalė, ir spaudoje pasirodančiuose rašiniuose pabrėžiama, kad prof. M. Gimbutienė yra lietuvė, savo studijas pradėjusi Vilniaus universitete, o PHD laipsnį gavusi senajame vokiečių Tuebingeno universitete.

Pati dr. Marija savo kasdienybę Kalifornijoje taip apibūdino: "Čia aš priklausiau tik universitetui (UCLA), kuriame dirbu, ir Los Angeles lietuvių bendruomenei".

Prof. dr. M. Gimbutienė archeologijos mokslo pasaulyje pripažinimo ir pergalių susilaukė savo studijom apie indoeuropiečius, jų žygius ir jų kultūrą, buvo pripažinta (cituoju) "kaip viena iš vadovaujančių pasaulio archeologų". 1949 m. atvykusi į Ameriką, dr. Marija parašė ir išleisdino šiuos stambius veikalus anglų kalba "Rytų Europos proistorė" Harvardo universiteto leidinys, "Bronzos amžius" ir "Baltai", periodikoje išspausdino du šimtus mokslinių straips-

nių: "Baltus", išverstus į lietuvių kalbą, 1985 m. Vilniuje išleido knygy leidykla "Mokslas". Be to, kaip UCLA profesorė, ji vadovavo keliem kasinėjimam Graikijoje, Š. Italijoje, Jugoslavijoje ir Vengrijoje. Tų kasinėjimų metu dr. Marija pietryčių Europoje rado žymiai senesnės kultūros pėdsakų, gyvavusių 8-6 tūkstantmetų prieš Kristu, kuriais niekas iki tol rimčiau nesidomėjo.

Prof. M. Gimbutienė pradėjo tos senosios Europos — priešindoeuropietinės — kultūros radinių rinkti, surinko jų šimtus, atidavė muziejam, o tada apsisprendė: "Nusibodo man indoeuropiečių kovos kirviai, ietys, kalavijai, kardai ir kariai, karai, karai".

Tada ji, dešimtį metų rinkusi medžiagą, atsistėjo ir parašė naują veikalą tokiu vardu: "Senosios Europos deivės ir dievai" (The Goddesses and Gods of Old Europe). Matyt netikėdama, kad knyga turės pasisekimą, 1974 m. ją išleido britų leidykla Thames and Hudson beveik patylom.

Tačiau kaip tik tas dr. M. Gimbutienės darbas ir sukėlė kontraversijų bangą; jos kolegijos archeologai, net artimi draugai, jos teoriją apie senosios Europos Deivę pasitiko su abejonėm, kritika ir nepasitikėjimu, o moterų sąjūdžiai, ginantys moterų teises, ir menininkai — tiesiog su entuziazmu. 1982 m. buvo išleista antroji to veikalo laida.

Kas gi iš tikro ta kontraversijų banga — sukėlė? Dr. M. Gimbutienė savo Deivės teorijoje aiškina, kad priešindoeuropietinės Europos kultūroje dominavo Deivė, moteriškasis pradai. Moterys tada rūpinosi šventovių apeigom, dvasiniu žmogaus gyvenimu, žmogaus sandora ir mistine Būtimi, su gamta ir kitais žmonėmis. Vyrai vertėsi fiziniiais darbais — jie medžiojo, plaukė į marias, žvejojo, Senovės Europoje niekas nekalė ginklų, nebuvo karų, viešpatavo taika ir gerovė. Gal ir aiškinti nereikia — prof. M. Gimbutienės Deivė buvo žymiai geresnė, kilnesnė ir gailėstingesnė už indoeuropiečių pabalnotu žirgu atjojusį karo dievą Marsą.

Savo teoriją kurdama, dr. M. Gimbutienė užsidengė patraukliu (žinoma, ne visiem patraukliu) skydu: girdi, archeologas, darydamas savo tyrimų išvadas, negalįs remtis tik medžiaga — atrastu

akmens kirvuku, puodo šukėm ar architektūrinės kolonos atlauža — jam reikia turėti nors lašą romantizmo, reikia išgirsti savo vidinį balsą, pasiremti intucija. Kadangi archeologai savo moksle remiasi tik medžiaga, tai pastaroji dr. Marijos mintis turbūt jų tarpe ir sukėlė sąmyšį.

Šiomet Los Angeles spauda apie minimą prof. M. Gimbutienės veikalą paskelbė du įdomius straipsnius. "Los Angeles Weekly" sausio 27 — vasario 2 d. numeryje išspausdino Helen Knode rašinį "Deivės atradėja" (The Goddess Finder). Pradžioje autorė teigia, kad Amerikos Rytai — New Yorkas — atstovauja materialistinį žmogaus gyvenimo požiūrį, labai pakrypusį į kairę. Tuo tarpu JAV Vakurai — Los Angeles — atstovauja dvasinį žmogaus buvimo pradžią. Žymiųjų angelėnų, atsigrįžusių į žmogaus dvasią, tarpe esanti ir dr. M. Gimbutienė, kuri, pati nepriklausydama jokiai feminisčių sąjūdžiui, tapo jų veikimo ir siekių įkvėpėja.

Tame pačiame "L.A. Weekly", kaip regis, menų žmonės įsigilinę į dr. Marijos studiją, tarė tokias mintis: "Visi moterų dvasiniai sąjūdžiai kreipiasi į Mariją, kaip į savo vadovę. Ji įvedė mus į įvaizdžius, kurie sustiprina ir padeda mum save pačius pervertinti ir atskleisti. Ji vėl mus sujungė su Dieviškąja mintimi ir parodė, kad Deivė yra seniausia meno tradicija, pirmasis meno subjektas".

Bus daugiau

PRIE UPĖS

*Tu palikai mane prie upės,
Tarp šieno pradalgijų mane.
Srovėje žalias žiogas supos
Ir žaidė vėjas ramune.*

*Atėjo pievosna piovėjai
Sidabro dalgėm nešini.
Ir upės nendré klausė vėjo:
— Kam išėini, kam išėini?*

*Ir mirė žiedas pradalgėje,
Kaip žiogas upės sūkury.
O nendrių šnekoje girdėjai —
— Ir tu, ir tu sulinkt turi.*

*Kam palikai mane prie upės,
Prie šieno pradalgijų mane.
Srovėje žiogas liovės supos
Ir vėjas žaisti ramune...*

Vincas Kazokas

MARAJÓ AUTO PEÇAS LTDA

Peças e Latarias para todos
as marcas de veículos

Rua Marina, 330 — B. Campeste
Sto. André - 09070 - Tel. 454-3100

ANGIE

GIRCKUS & CIA. LTDA.

CONFECÇÃO MASCULINA E FEMININA

MODAS

Rua Solon, 773
CEP 01127

Fone: 221-6377

Bom Retiro

— São Paulo — Capital

VASARA LIETUVOJE

Lauko taku atėjo vasara. Rankos pilnos gėlių vainikų kuriuos ji sega į krūmus.

Girdėti – bzz. bzz. – kai lekia bitutės sustodamos prie krūmų. Ant žydinčios vyšnios viršūnės, netoli inkilėlio linksmi gieda varnėnas. Iš augančios žolės išsiskiria stiebas su mazgu vidury. Iš mazgo išeina, gražus, tiesus, ilgas lapelis, kuris plevesuoja vėjuje kaip žolės šilko kaspinas.

Ir taip vieną gražią birželio mėnesio dieną ant koto viršūnės pasirodė per vieną naktį pražydusi maža gėlytė, tai rugiagėlė. Netoliese matyti pavydi, iš pykčio pasipūtusi raudona aguona. Vėliau ant kotelių pražydo kitos gėlės ir visos kartu jos sudarė gražią žydinčią varpą. Gėlių buvo taip daug, kad negalėjai jų suskaičiuoti.

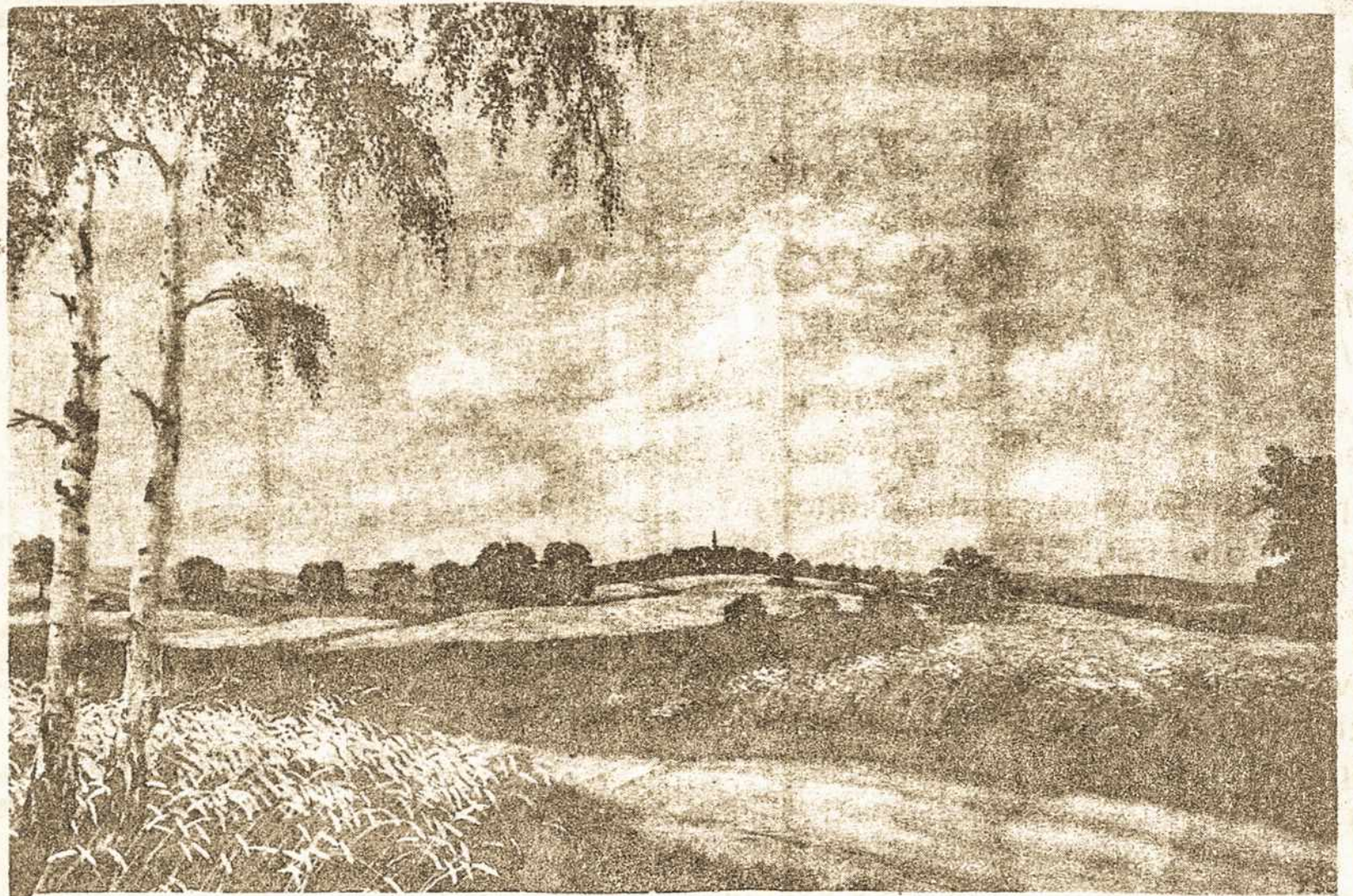
Praėjo dar daug dienų. Daugiau ant varpų nebebuvo gėlių. Jų vietoje buvo maži, minkšti ir švelnūs grūdėliai.

Paukščiukai išlipo iš lizdų ir skraidė miškelyje. Vyšnios ir slyvos noko tarp žolių, lapų. Tai vasara. Kartais būdavo toks didelis karštis, kad vidurdienį pavargusios gėlės nuleisdavo galvas laukdamas atsigaivinimui vandens.

Prie namų, ant mūrinės tvoros, ištiesęs kojelę šildėsi driežas. Tai tikras driežų laikas.

Visi pažįsta žiogą. Jis turėjo didelę pilką galvą su raukšlėtu, kaip mažo senelio veidu. Šiandien jis padarė iškylą į laukus su žmona ir vaikais. Ten mielai pagrojo suderindamas savo smuiką – trindamas kojas į savo stiprius sparnus, pasigirdo graži melodija: kri, kri... kra, kra... Aplink žiogą buvo visa minia: skruzdės, Dievo karvutės, karkvabalis ir kiti. Žiogienė musė taktą savo ūsais, o vaikai gėrėjosi savo tėvu. Jie labai norėtų dalyvauti koncerte, bet jie dar neturėjo instrumentų. Jų sparnai dar nebuvo užaugę.

Visai netoli matosi iš trijų pusių alksniais ir beržais apaugęs prūdas. Dienos metu jame būriais nardo antys ir žąsys. Pavakary atskridęs gandras savo ilgu snapu pačiumpa varlę už sprando ir gardžiai ją nuryja. Vakare,

Dail. P. Bugailiškis

LIETUVOS LAUKAI

pulkai varlių ir pavieniai ar kvartetu, net visu choru kelia škanalą.

Vieną rytą šalia tako pasirodė su maža aštria nosyte, aoskritomis blizgančiomis akimis, puikia ruda į viršų užversta pasipūtusia uodega, voveraitė. Ji ieškojo šitame miške riešutukų, kurių čia nerado. Pasikasius snukutį kaire kojele puolė į mišką, užšoko į medį ir dingo.

Šiandien šilta ir gražu, girdisi skambalai karvių besiganančių gretimam miške. Jau ir voratinkliai skrenda. Tai "bobų vasara" ir žiema artėja.

O štai dar vienas praeivis, toks ramus ir neskubantis, bet jis gąsdina savo ragais.

Staiga atšliaužė iki akmens, kuris žymėjo lauko galą. Apžiūrėjo vietą su ilgais ragais, kurių galuose buvo akutės, pasakė labanakt mėnuliui, kuris švietė virš kalvos, pamojo kitai rudai straigei. Paskui įsikasė į žemę ir prieš užmigdamas uždarė savo namelio duris. Tai buvo puiki vieta žiemoti.

Vyturys

GERIAUSIAS BŪDAS UŽSIMOKĖTI MŪSŲ LIETUVOS PRENUMERATA, tai ištręsti čekį, Francisco Gavėnas arba Petras Rukšys vardu ir pasiųsti paprastu paštu.

ŠYPSENOS

Blaivybės aušra

Mūsų šimtmečio viduryje taureles jau turėjo kiekvienas sėdintis prie stalo (pirmiau viena taurelė apeidavo visą stalą). Žmogaus dvasingumui mažėjant, taurelės didėjo, o kai kuriais atvejais ir stiklinėmis buvo pakeistos.

Ar girdėjote apie universitetą, neturintį patalpų? Tai Vytauto Dudžiojo universitetas. O ar teko girdėti, kad Tarybų Sąjungoj kokia nors aukštoji mokykla nebūtų išlaikoma valstybės? Tai vėlgi Vytauto Didžiojo universitetas, kuris kol kas negauna nė kapeikos.

Gera priemonė

E. C. Forbes iš Luling, La., pasakoja, kad stovėdamas prie moteriškų puošmenų krautuvės, pastebėjo, kaip vienas nekantrus vyras prisiartino prie gražios patrauklios moters ir jai sako:

– Atsiprašau, bet ar galiu su jumis valandėlę pakalbėti?

– Koku reikalu? – įtartinais pasiteiravo moteris..

– Mano žmona jau ilgai ten, krautuvės viduj, šmikštinėja, bet kai ji pastebės, kad aš su jumis kalbuosi, ji tuoj išeis.

Nespėjo toji moteris pasakyti kelis sakinius, ir anoji žmona atsirado šalia vyro.

COMERCIAL SUEIKAS LTDA.

BEBIDAS FÍNAS EM GERAL, NACIONAIS E ESTRANGEIRAS

WISKIES - CHAMPANHES - CONHAQUES - LICORES - AGUARDENTES
CERVEJAS - REFRIGERANTES - SUCOS - AGUAS MINERAIS - ETC.

ACEITAM-SE ENCOMENDAS PARA FESTAS EM GERAL
CASAMENTOS, BATIZADOS, ANIVERSÁRIOS, CONFRATERNIZAÇÕES, ETC.

PROGRAME SUA FESTA E
DEIXE AS BEBIDAS SOB NOSSA RESPONSABILIDADE.

Rua Manaiás, 7 - CEP 03140 - Fone: 215-6227 - Vila Zelina - S. Paulo

**SOC. NACIONAL
DE AUTOMOVEIS
E PEÇAS Ltda**

RUA JOÃO PESSOA, 261
SANTOS TEL. 35-3721

SU AMAZONIJOS MISIJONIERIUM

Amazonijoje misijonieriauja tarp vietos indėnų kun. Kazimieras Bėkšta, salezietis. T. Antanas Saulaitis, S.J., atvykęs Brazilijon sausio mėnesį, nuvyko į Manaus ir jo aplankyti. Čia perduotas su juo pasikalbėjimas. (Red.)

Misijonierius tarp indėnų? Kas jie tokie?

Indėnais pavadino tas gentis, kurias atrado šiame kontinente Kolombas, nes jis, ieškodamas kelio į Indijas, manė, kad tai azijietiškos Indijos gyventojai. Paskui buvo pastebėta, kad šis žemynas nėra Azijos dalis, tačiau tiems gyventojams taip ir nebuvo rasta geresnio pavadinimo. Tų genčių yra didelė daugybė, — skaičiuoju apie penkis milijonų indėnų šešioliktam šimtmečiui, tačiau jų didelė dauguma pranyko: vieni buvo deportuoti, arba paversti vergais, kiti buvo išžudyti, o dar kiti mirė užsikrėtę baltaveidžių atneštomis ligomis. Juk indėnams net mūsų paprasčiausias gripas, persišaldymas, yra mirties pavojus. Tik maža senųjų gyventojų palikuonių dalelė sugebėjo pabėgti į aukštupius, į džungles. Dabar Brazilijoje, skaičiuodami tuos palikuonius, randam apie du šimtus tūkstančių indėnų. O jie kalba savo genčių kalbomis. Yra virš dviejų šimtų šiandien kalbamų indėnų kalbų. Kiekviena gentis turi savo kalbą ir papročius, kuriais atsiskiria nuo kitų. Tarp tų genčių dirba katalikai ir nekatalikai — krikščionys, kaip misijonieriai. Garsiausieji misionieriai, nuo šešiolikto šimtmečio iki šiol, yra Jėzuitai, pranciškonai, kapucinai, redentoristai ir kiti. Praėjusio šimtmečio gale atvyko ir saleziečiai.

O kada atvykai į Braziliją?

Prieš 40 metų. Bet atvykdamas nieko apie tuos indėnus nežinojau. Kai mokiausi Klaipėdos Vytauto Didžiojo gimnazijoje, geografijos pamokose buvau girdėjęs, kad Brazilijos indėnai nėra Šiaurinės Amerikos indėnų giminaičiai. Ką dabar kiek geriau pažinojau, tai tik iš praktikos. Reikėjo išmokti ne tik portugalų kalbą, kuri oficialiai vartojama Brazilijoje, reikėjo pramokti vietinių indėnų kalbų, nes jie portugaliskai veik nešneka. Reikėjo nusišviesti anų tolimų pakraščių žemėlapius, nes mokyklose ar kitur naudojamieji žemėlapiai, yra tik kaip simboliški ženklai: vingiuota mėlyna linija sako kad ten yra tokia upė, bet negali pasitikėti, kad ji taip teka, kaip nupiešta. Prieš kelis metus, iš 20 km. aukščio, lėktuvu lekiant, buvo padarytos nuotraukos (Radam), kurios parodė kad čia netoli nuo Manaus Amazonijos sostinės, besanti apie šešių šimtų kilometrų upė, kurios joks žemėlapis neparodė.

MIŠIOS

už

AŲA

JURGI GARŠKA

mirties metinių proga bus atlailytos sekmadienį, liepos 8 dieną, V. Zelinos bažnyčioje 11 val.

Giminės ir bičiuliai prašomi dalyvauti.

Franciska Garškienė ir šeima

Kur yra saleziečių misijos Brazilijoje?

Saleziečiai turi misijas Mato Grosso valstijoje ir Amazonijoje. Mane paskyrė į Amazoniją, į rio Negro aukštupį, Brazilijos ir Kolombijos pasienyje, kur gyvena didesnė Brazilijos indėnų dalis. Turim keturias genčių grupes. Tukano, Karibe, Aruak ir Maku. Tukano genčių grupė yra 35 skirtingos kalbos, Aruak kalbų yra trys, su skaitlingomis ir skirtingomis tarmėmis. Aruak indėnai turi labiau sudėtingą tikybą, kuri pasireiškia vaisių primicijų šventėmis, kur grojama slaptinomis fleitomis. Tų muzikos instrumentų moterys negali matyti. Jei pamatys, turi mirti. Aruak grupės indėnai yra nagingi, turi gražiai pintų krepšių, didelių keramikos dirbinių, o mirusiųjų prisiminimo šventėse iš medžio žievės pagamina kaukes. Jomis apsivilkdami atvaizduoja miško dvasias, kurios liūdi po didelio vado mirties. Karib (arba karaibu) indėnų grupei priklauso šiandien išžudomųjų yanonami indėnų gentys, kurios gyvena Brazilijos ir Venezuelos pasienyje. Jos neturi nei muzikos instrumentų, nei ak-

meninių kirvių, nei jokių vaistažolių. Pasizymi sukurdami giesmes, litaniško tipo, susidedančias iš dviejų poetiško pastabumo sakinių. Gieda — dainuoja šventėse, ar savo gynėjų — dvasių šaukdami, ar net ligonis gydymui. Pagaliau ketvirtoji genčių grupė yra vadinama maku vardu. Tai yra kitų svarbesnių indėnų baudžiauninkai: turi nemokamai dirbti, statydami kitiems indėnams gyvenamuosius namus, nukirsti džunglių medžius, kad ten galėtų padaryti plantacijas.

Pasakyk kokį žodelį tomis kalbomis

Mano sūnau, tukano kalboje: "Yé maxké". Yanonami kalboje: "xita". Maku kalboje: "ah tegn". Bendrojoje ('tarptautinėje') indėnų kalboje, kuria susikalba svetimkalbės gentys, sakau: Mano sūnau, seraf ra.

(Bus daugiau)

PAIEŠKOMA

Gerbiamas Redaktorium, visai nepažįstamų žmonių laiškas iš Lietuvos papuolė į mano rankas. Ieško giminaičių nuo atvažiavusio Dumbiausko Dominyko. Gaila nepadėti, taip prašau paskelbti, paskui parašykite išlaidas — užmokėsiu.

Ačiū.

Eduardas Jakštys

Ieško jo sesuo iš Lietuvos, prašo žinių giminaičių ar jų pažįstamų.

R.S.S. LITUANIA

Lazdijų rajonas

Budviečių paštas

Budviečių km.

Dumbiauskaitė—Kuklienė Agota

CHOPPERIA
ALEXCHOPP LTD.

CHOPP — PIZZA — QUEIJOS — FRIOS

RESERVAS PARA FESTAS — MUSICA AO VIVO

Rua SOLON 1062 — Bom Retiro — Tel. 223-2333

Loanilda Alionis

Sandra Mara G. T. Castro

ADVOGADAS

PRAÇA SANTA HELENA, 81 VILA PRUDENTE
TEL.: 914-4950 SÃO PAULO

MŪSŲ ŽINIOS

SAVAITĖS BĒGA

"Mūsų Lietuvoje" dažnai skaitydavome trumpus vaizdelius iš Sanpaulio lietuvių gyvenimo pavadintus "Savaitei bėgant". Prisimename, kad juos parašydavo Alf. D. Petraitis.

Bet štai, jau suėjo 3 mėnesiai, kai jų autorių nusivedė mirties angelas į amžinybę. O aš savo mintyse vis dar negaliu tikėti, kad to tauraus lietuvių patrioto daugiau jau nematysiu nei kultūriniuose rengimuose, nei susirinkimuose, nei šventėse. Gi "Mūsų Lietuvoj" ir "Pasaulio Lietuvy" nerasiu daugiau jo parašytų korespondencijų apie Sanpaulio lietuvių veikimą.

Kiekvieno lietuvių kultūrininko netekimas išeivijoje yra labai nuostolingas, nes nėra kas užimtų jo vietą.

Pažinau a.a. Alfonsą Petraitį B.L.B.inės valdybose, Lietuviškoje mokykloje, Literatūros būrelyje, stovyklose ir kituose Sanpaulio lietuvių darbuose. Visur jis buvo kuklus, taktiškas, pareigingas ir nuoširdžiai aktyvus. Jis buvo šakotas visuomenės veikėjas.

Retkarčiais susitikdavome su p.p. Alfonsu ir Roza Petraičiais Litanikoje, nuvykus ten praleisti savaitgalį. Pasikalbėdavome apie mūsų jaunimą, apie lietuviybės problemas išeivijoje ir apie "perestroiką" Tėvynėje. Atsimenu, kai keletą kartų p. Alfonsas minėjo, kai išeis į pensiją, Litanikoje jis bandys augyti įvairius vaistinius augalus. Deja, nespėjo nė pradėti...

Beveik kiekvieną kartą mums susitinkant Velionis turėjo man rezervavęs kokią nors knygelę vaikams ar iškarpa iš užsienio laikraščių. Net prieš pat mirtį dar prašė šeimą, kad perduotų man apybraižą, tinkamą inscenizavimui. Tai parodo, kaip labai rūpėjo jam lietuviško žodžio puoselėjimas.

1987 m. Velionis vyko aplankyti savo tėvų žemę Lietuvą. Bet jis rūpinosi, kad ir jo žmona ir abi dukros vyktų kartu ir pažintų jo mylimą tėvynę. Išivaizduoju, kaip jautriai Velionis, sun-

S. PAULO – Avenida Paulista: priešais TV GAZETA pastatus lietuviai demonstruoja reikalaudami laisvės Lietuvai. Per parašų rinkimo vakarą lietuviai surinko 15.000 parašų
Nuotr. P. Rukšio

kios ligos iškankintas, pergyveno tą žinią, kai kovo mėn. 11 d. Vilniuje seimas paskelbė Lietuvos Nepriklausomybės atstatymą. Gaila, kad labai trumpai jam teko džiaugtis tuo dešimtmečiais lauktu įvykiu.

Savaitės bėga ir bėga. Tebūnie šie keli mano prisiminimai vietoje gėlių puokštės, atsisveikinant su garbingu tautos sūnumi – a. a. Alfonsu D. Petraičiu. Atlygink jam, Visagali, už visus darbus atliktus išeivijos lietuvių labui.

M. Vinkšnaitienė

MŪSŲ TRYS DEVYNIASDEŠIMTMEČIAI

Vien tik Vila Zelinės lietuviška apylinkė gali didžiuotis, gyvybės Visagaliui Palaikytojui dėkoti ir tų trijų savo veteranų patirtimi bei atsiminimais pasinaudoti, rašant "Brazilijos Lietuvių Istorija".

Kas, gi, jie yra, tie įžymieji?

90-metis yra p. Jonas Tatarūnas, garbingos Tatarūnų giminės patriarkas.

91-metų yra kap. Juozas Čiuvinskas, dažnai aprašytas, kaip nepailstamas veikėjas, patriotas, žurnalistas.

94-metis yra p. Jonas Silickas, išlikęs stebėtina jaunatviškoj dvasioj, pasektinėj visiems veteranams.

Sanpaulė ir visoj lietuviškoj Brazilijoje, tikriausiai yra ir kitų veteranų, vyrų ir moterų, panašių į čia paminėtus, kuriuos reikėtų paminėti ir jų gera atmintimi pasinaudoti.

Reikia tikėtis, kad atsiras mūsų raštingųjų tarpe, besiryžtančių veteranų gyvenimišką patirtį įvertinti, pamokinančius jų pergyvenimus bei atsiminimus užfiksuoti, Dievo garbei, Išeivijos ir Tėvynės labui.

Tepalaiko tuos tris ir kitus visus mūsų veteranus-es Visagali Dievas, galimai iki 2000-tųjų, taip, kad būtų galima mūsų istorikams, kuo pilniau, jų išmintimi ir atsiminimais pasinaudoti.

KPU.

UŽ LIETUVIŠKĄ KNYGĄ IR SPAUDĄ LIETUVIAI TIEK DAUG KOVOJO IR KENTĖJO. DABAR LIETUVIŠKA KNYGA STOVI IR DULKA KIOSKŲ LENTYNOSE, LAUKDAMA KOL KAS JĄ NUPIRKS.

KALBĖK LIETUVIŠKAI!

CURSO LITUANO - Fone: 273-0338

MŪSŲ ŽINIOS

PASIAUKOJIMAS ŠVČ. JÉZAUS ŠIRDŽIAI

Lietuvos vyskupų nutarimu ir mūsų išeivijos vyskupo Pauliaus A. Baltakio kvietimu buvo padarytas Lietuvos ir viso pasaulio lietuvių pasiaukojimas Švenčiausiajai Jėzaus Širdžiai.

S. Paulo lietuviai šį aktą atliko praeitą sekmadienį, birželio 24 dieną. 11 val. buvo iškilmingos mišios šv. Juozapo parapijos bažnyčioje, V. Zelinoj. Mišias laikė kun. Petras Rukšys ir giedojo L.K. Bendruomenės choras vadovaujamas Viktoro Tatarūno ir vargonais palydėmas Audrio Tatarūno. Klebonas kun. Juozas Šeškevičius pasakė pamokslą primindamas lietuvių tautos kančias, ypač ištremtųjų į Sibirą.

Po mišių buvo Švč. Sakramento išstatymas, pasiaukojimo akto atnaujinimas ir palaiminimas. Nors per MŪSŲ LIETUVĄ buvo kviečiami visi lietuviai dalyvauti, bet atrodo, kad dalyvių skaičius nebuvo didesnis kaip kitais sekmadieniais. Ypač nesimatė jokių organizacijų.

RAMUTĖ ŽUKAITĖ IŠ JAV-bių LANKOSI PAS MUS

Praeitą sekmadienį lietuviškose pamaldose dalyvavo iš New York'o atvykusi Ramutė Žukaitė-Doundoulakis. Po mišių pasikalbėjo ir susipažino su keliais tautiečiais. Kun. P. Rukšys nuvežė viešnią į šv. Kazimiero parapiją, o paskui į XIV Imigrantų Parodą. Viešnia domavosi mūsų darbu ir ypač paroda, kur lietuviai šiemet turi bendrą paviljoną su latviais ir estais. Čia buvo progos susitikti su kitais lietuviais ir su jais pabendrauti.

Ramutė Žukaitė yra New York'o banko vice-pirmininkė asistentė ir lankėsi Brazilijoje darbo reikalais. Buvo 5 dienas S. Paule, ir savaitę Rio de Janeiro. Amerikoje aktyviai su tėvais dalyvauja lietuviškoj veikloj, ypač dabar vajuje dėl pagalbos Lietuvai.

PARDUODAMAS

SKLYPAS LITUANIKOJ
Skambinti tel. 63.66.11

PARDUODAME

AUTOMOBILIAMS
LIPINĖLIUS
VĒLIAVĒLES
ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJ

Šio "ML" numerio GARBĖS LEIDĖJAS LIUDVIKAS JERMALAVIČIUS

žmonos BRUNOS JERMALAVIČIENĖS pirmųjų mirties metinių proga(30.06.89).

Mišios bus sekmadienį, liepos 1 d., 11 val. V. Zelinoj.

Širdingai dėkojame mielam ML-vos skaitytojui ir pagarbiai prisimename a. a. Bruną. Administracija

AUKOS LIETUVAI

Komisija PAGALBA LIETUVAI ga-
vo aukas:

ALGIMANTAS SALDYS US\$.100

JONAS SILICKAS US\$.100

MAGDALENA VINKŠLAITIENĖ
Cr.10.000

LIET. KAT. MOTERŲ DRAUGIJA
Cr. 10.000

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJA

Kvity atspausdinimas Cr.5.000

ŠV. JUOZAPO PARAPIJA

Likutis nuo pietų Cr.4.200

Visiems aukotojams širdingai dėkojame ir raginame kitus tautiečius taip pat aukoti Lietuvos Fondui.

Komisija

KROATŲ PAMALDOS

Praeita sekmadienį(VI. 24) N. S. do Carmo bažnyčioje, prie praça da Sé, 11 val. buvo pamaldos už pavergtus kraštus. Pamaldas surengė kroatų kolonija kartu norėdami paminėti 9 metų sukaktį nuo Marijos pasirodymų pradžios Medjugorje, Jugoslavijoje. Lietuviams atstovavo ir lietuviškai pasakaitė maldą už Lietuvą BLB-nės vice-pirmininkas adv. Adilsonas Puodžiūnas.

MŪSŲ LIETUVOS PRENUMERATA
GALIMA UŽSIMOKĖTI TAIP PAT V
ZELINOS PARAPIJOS KLEBONIJOJ.

Šia proga buvo taip pat paminėtas kroatų kolonijos kapeliono kun. Juozo Sebastijono SABA kunigystės 50-metis. Jam buvo iškeltos šeimyniškos vaišės.

Sveikiname sukaktuvijinką ir linkime dar daug dirbti kroatų ir Bažnyčios labui.

LIEPOS MĖNESIO GIMTADIENIAI

Sveikiname savo narius, kurie šienčia gimtadienį šį mėnesį ir linkime daug sėkmes.

- 06 – Wilma Júlia Žvingila
- 09 – Helena Mazurkevičius Baužys
- 09 – Lúcia Banys
- 11 – Terezinha Buono
- 12 – Renato Mendo
- 15 – Rimantas Jonas Valavičius
- 16 – Alda Dal'Oglia Šiaulyš
- 16 – Natalya Ambruliavičius
- 18 – José Rimša Filho
- 18 – Alfredo Durazzo
- 20 – Juozas Vasiliauskas
- 20 – Ona Puodžiūnas Popic
- 24 – Helena Jakatanvisky
- 25 – Jonas Jakatanvisky
- 26 – Mário Jorge Sinkunas
- 26 – Kazys Bacevičius
- 26 – Nelson Ambrozevičius
- 29 – Kazys Baužys

Sajungos-Aliança
Valdyba

ŽODYNAS

DICIONÁRIO
PORTUGUÊS LITUANO
LITUANO PORTUGUÊS

SEGUNDA EDIÇÃO

MŪSŲ LIETUVA